

IMAHÉT

A Krisztus-hívők egységéért

2010. január 17-24.

2010

„... legyenek egyé kezében.”

(Ez37,17)

TARTALOM

- 3 Előszó, köszöntő a magyar kiadáshoz
- 5 Útmutató az Imahét szervezői számára
- 7 Az Imahét evangéliumi textusa
- 9 Bevezetés az Imahét gondolkörébe
- 16 Bevezetés az istentisztelethez
- 19 Az Ökumenikus istentisztelet rendje
- 23 Bibliai gondolatok és imádságok az Imahét napjaira
- 38 Istentiszteleti forrásanyagok Skóciából
- 46 Ökumenikus helyzet Skóciában
- 53 A Krisztus-hívők egységéért megtartott imahetek témái 1968-2010
- 55 Néhány jelentős adat az Imahetek történetéből

Kiadja:

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia
és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa
Nyomdai előkészítés: West-Graph Kft.
Nyomdai kivitelezés: Ex-Kop Bt.

ELŐSZÓ, KÖSZÖNTŐ A MAGYAR KIADÁSHOZ

KEDVES TESTVÉREK!

„*Ti vagytok erre a tanuk*” (Lk 24,48) mondja Jézus tanítványainak, amikor azok értetlenkedve, ámulva és hitetlenkedve fogadják megjelenését a feltámadás után. A mondat kijelentő és egyszerűnek tűnik. Tartalma azonban a keresztény élet és lelkeség egyik legsúlyosabb velejárója. A tanítvány egyben tanú. Nem egyszerűen új törvényt és új értékrendet, vagy életformát tanult a Mestertől, amit tovább kell adnia, hanem személyes tanúja annak, hogy a Mester maga az Isten Fia, aki nek „adatott minden hatalom mennyen és földön” (Mt 28,18). Ezzel a hatalommal adta át magát a szenvedésnek, adta magát a keresztre, járta meg a poklokat, támadt fel a halottak közül és ezzel a hatalommal ül újra a mennyben az Atya jobbán.

A tanítványból, amikor mindez személyes élményévé válik, tanú lesz. Tanú a tanúság minden kötelezettségével, felelősségével és szenvedésével. Természetesen a tanúság minden örömeivel is, hiszen jó hírt vinni örömteljes dolog még akkor is, ha olykor megpróbáltatással jár. A magyar nyelvben használatos mártíromság sokak számára már csak a szenvedésre, esetleg a teljes önfeláldozásra utal. Krisztus népe azonban ezt a tanúságtételt kapja feladatul. Lukács evangéliumában kijelentésként, ténymegállapításként jelenik meg ez. Véletlenül sem kérdés, nem is jövőre utaló perspektíva, vagy parancs, hanem megállapítás. Ezt a tanítvány csak tudomásul veheti és betöltheti. Ha alternatívára gondol, ha kompromisszumok mérlegetésére adja a fejét, magát a tanítványi létét kockáztatja.

Nem kis dolog tanúnak lenni. A tanúvallomás sokszor peröntő. A tanúvallomáson az élet vagy a halál múlhat. Ugyanakkor a tanúvallomások hitelessége nem magától értetődő. A tanú élete hitelesíti a tanúságtételt, az igaztalan tanú vádlottá válik. Az egymásnak ellentmondó tanúvallomások pedig egymást és önmagukat kérdőjelezzik meg. Az Egyetemes Imahét

szentírási jelmondata arra is hív bennünket, hogy egybehangzó bizonyosságtételünkkel teljes gazdagságában, meggyőzően és megnyerően tudjuk hirdetni Krisztus győzelmét és az abból ránk vonatkozó örömhírt. Maga az Üdvözítő kéri az Atyát tanítványaiért imádkozva: „Legyenek mindnyájan egy..., hogy így elhiggye a világ, hogy te küldtél engem” (Jn 17,21). A 2010. évi Egyetemes Imahét tematikáját a skóciai egyházak dolgozták ki. Ennek egyik oka az, hogy éppen 100 esztendővel ezelőtt a skóciai Edinburgh-ban tartották azt a Világmissziói Konferenciát, amelyet az újkori ökumenikus mozgalom nyitányának nevezünk.

Az egység és a közös tanúságtétel igényének 100 év eltételével is van érvényes üzenete. A szekularizált, a technika és a gazdaság által uralt világban a hiteles krisztusi tanú megjelelése a misszióknak legfontosabb feltétele. Kívánjuk, hogy az Imahét imádságai, a tanúk testvéri találkozásai ebben erősítsék a résztvevőket.

Dr. Erdő Péter
bíboros, prímás
A Magyar Katolikus
Püspöki Konferencia
elnöke

D. Szebik Imre
ny. püspök
A Magyarországi Egyházak
Ökumenikus Tanácsának
elnöke

ÚTMUTATÓ AZ IMAHÉT SZERVEZŐI SZÁMÁRA

Az egységre törekvés egész esztendőre szóló feladat

Az Imahét hagyományos ideje a január 18–25-e közötti napok. Ezt a dátumot még 1908-ban Paul Wattson javasolta. Ezek a napok fogják össze a Szent Péter és Szent Pál ünnepei közötti időszakot. Ezért szimbolikus jelentőségű is ez az időpont. Tudjuk azonban, hogy a déli féltekén, ahol január a vakáció megszokott ideje, hiszen akkor van a nyár, az egyházak alkalmasabbnak találták az Imahét megtartására a pünkösöd közelében lévő időt. (A Hit és Egyházszervezet mozgalma már 1926-ban is ugyanezt javasolta.) Szép jelképe ez az időszak is a keresztény egységért hangzó imádságnak.

Ez a rugalmasság a dátummal kapcsolatban azt jelenti, hogy szeretnénk megértetni a közölt imaheti anyag felhasználásának lehetőségét. Tekintsék meghívásnak és egyben bátorításnak sorainkat, és keressenek megfelelő alkalmakat a közös imádságra az egész esztendő folyamán. Ezzel is kifejezésre juttathatjuk, hogy közösségünk egy bizonyos fokát máris elértük, de tovább imádkozhatunk Krisztus akarata szerinti teljes egységért.

Az imahét anyagának felhasználása

A felajánlott előkészítő anyagot a helyi igények és lehetőségek szerint kell alkalmazni. Ezért figyelembe kell venni a helyi liturgiai, istentiszteleti gyakorlatot, valamint a társadalmi és kulturális összefüggéseket. Fontosnak tartjuk ennek érdekében, hogy a helyi előkészítés lehetőleg ökumenikus módon történjék. Néhány helyen már kialakultak az ökumenikus struktúrák, és ezek szerint használják fel a küldött anyagot. Reméljük, hogy füzetünk más helyen is ösztönzést jelenthet az ökumenikus rend kialakításához.

Az imahét előkészítő anyagának alkalmazása

1. Az egyházak és a Krisztus-hívők közösségei, amelyek az Imahétnek ezt a formáját használják, akár egyetlen alkalomra is igénybe vehetik a javasolt ökumenikus istentiszteleti rendet.
2. Az egyházak és a Krisztus-hívők közössége imaheti anyagunkból akár részleteket is beemelhetnek megszokott saját rendjükbe. Az ökumenikus istentiszteleti rend imádságai például használhatók saját rendjükben is, ha kiemelik az anyagot a „nyolc nap” rendjéből.
3. Azok a közösségek, amelyek a napi imádságok rendjét használják, a nyolc napra kijelölt anyagból meríthetik istentiszteletük tartalmát.
4. Akik az Imahét során bibliatanulmányozást is akarnak folytatni, alapul vehetik azokat a bibliai textusokat és megfelelő magyarázatokat, amelyek szerepelnek a nyolc nap rendjében. Minden nap beszélgetések is folytathatók, és ezeket közös közbenjáró imádsággal lehet befejezni.
5. Akik egyedül használják az Imahét anyagát, közösségbe kerülnek mindazokkal, akik szerte e világon ezen a héten Krisztus egyházának a jobb, látható egységéért imádkoznak.

„Kérünk titeket, testvéreink, hogy becsüljétek meg azokat, akik fáradoznak közöttetek, akik előljáróitok az Úrban, és intenek is titeket, és munkájukért nagyom becsüljétek őket. Éljetek egymással békességben. Kérünk titeket, testvéreink, intsétek a tétkedőket, biztassátok a bátortalanokat, karoljátok fel az erőtlenekeket, legyetek türelmesek mindenkihez. Vigyázzatok, hogy senki ne fizessen a rosszért rosszal, hanem törekedjétek mindenkor a jóra egymás iránt és mindenki iránt. Mindenkor örüljétek, szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.”
(1Thessz 5, 12-18)

AZ IMAHÉT EVANGÉLIUMI TEXTUSA

Lk 24,1 *Jézus feltámadása (Mt 28,1-10; Mk 16,1-8; Jn 20,1-10)*
A hét első napján pedig kora hajnalban elmentek a sírhoz, és magukkal vitték az elkészített illatszereket.²A követ a sírbolt előtt elhengerítve találták,³és amikor bementek, nem találták az Úr Jézus testét.⁴Amikor emiatt tanácstalanul álltak, két férfi lépett melléjük fénylő ruhában.⁵Majd amikor megrémülve a földre szegezték tekintetüket, azok így szóltak hozzájuk: "Mit keresitek a holtak között az élőket? ⁶Nincs itt, hanem feltámadt. Emlékezzetek vissza, hogyan beszélt nektek, amikor még Galileában volt: ⁷az Emberfiának bűnös emberek kezébe kell adatnia, és megfeszíttetnie, és a harmadik napon feltámadnia." ⁸Ekkor visszaemlékeztek az ő szavaira,⁹és visszatérve a sírtól, hírül adták mindezt a tizenegynek és a többieknek.¹⁰A magdalai Mária, Johanna, valamint a Jakab anyja, Mária és más, velük lévő asszonyok elmondták mindezt az apostoloknak,¹¹de ők üres fecsegésnek tartották ezt a beszédet, és nem hittek nekik.¹²(Péter azonban felkelt, elfutott a sírhoz, és amikor behajolt, csak a lepedőket látta ott. Erre elment, és csodálkozott magában a történeteken.)

Lk 24,13 *Az emmausi tanítványok*

Tanítványai közül ketten aznap egy faluba mentek, amely Jeruzsálemtől hatvan futamnyira volt, és amelynek Emmaus a neve,¹⁴és beszélgettek egymással mindarról, ami történt.¹⁵Miközben beszélgettek, és vitatkoztak egymással, maga Jézus is melléjük szegődött, és együtt ment velük.¹⁶Látásukat azonban valami akadályozta és nem ismerték fel őt.¹⁷Ő pedig így szólt hozzájuk: "Miről beszélgettek egymással útközben?" Erre szomorúan megálltak.¹⁸Majd megszólalt az egyik, név szerint Kleopás, és ezt mondta neki: "Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod mi történt ott ezekben a napokban?"¹⁹"Mi történt?" - kérdezte tőlük. Ők így válaszoltak neki: "Az, ami a názáreti Jézussal esett, aki próféta volt, szó-

ban és tettben hatalmas Isten és az egész nép előtt; ²⁰hogyan adták át a főpapok és a főemberek halálos ítéletre, és hogyan feszítették meg. ²¹Pedig mi abban reménykedtünk, hogy ő fogja megváltani Izráelt. De ma már harmadik napja, hogy ezek történtek. ²²Ezenfelül néhány közülünk való asszony is megdöbbsentett minket, akik kora hajnalban ott voltak a sírboltnál, ²³de nem találták ott a testét; eljöttek és azt beszélték, hogy angyalok jelenését is látták, akik azt hirdették, hogy ő él. ²⁴El is mentek néhányan a velünk levők közül a sírhoz, és mindent úgy találtak, ahogyan az asszonyok beszélték; őt azonban nem látták." ²⁵Akkor ő így szólt hozzájuk: "Ó, ti balgák! Milyen rest a szívetek arra, hogy mindazt elhiggyétek, amit megmondtak a próféták! ²⁶Hát nem ezt kellett-e elszenvednie a Krisztusnak, és így megdicsőülnie?" ²⁷És Mózesről meg valamennyi prófétáról kezdve elmagyarázta nekik mindazt, ami az Írásokban róla szólt. ²⁸Így értek el ahhoz a faluhoz, amelybe igyekeztek. Ő azonban úgy tett, mintha tovább akarna menni. ²⁹De azok unszolták és kérték: "Maradj velünk, mert esteledik, a nap is lehanyatlott már!" Bement hát, hogy velük maradjon. ³⁰És amikor asztalhoz telepedett velük, vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és nekik adta. ³¹Erre megnyílt a szemük, és felismerték, ő azonban eltűnt előlük. ³²Ekkor így szóltak egymásnak: "Nem hevült-e a szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton, amikor feltárta előttünk az Írásokat?" ³³Még abban az órában útra keltek, és visszatértek Jeruzsálembe, ahol egybegyűlve találták a tizenegyet és a velük levőket. ³⁴Ők elmondták, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak. ³⁵Erre ők is elbeszélték, ami az úton történt, és hogy miként ismerték fel őt a kenyér megtöréséről.

Lk 24,36 *Jézus megjelenik a tanítványoknak (Jn 20,19-23)*

Miközben ezekről beszélgettek, maga Jézus állt meg közöttük, és így köszöntötte őket: "Békesség nektek!" ³⁷Azok megrettentek, és félelmükben azt hitték, hogy valami szellemet látnak. ³⁸Ő azonban így szólt hozzájuk: "Miért rémültetek meg, és

miért támad kétség a szívetekben?" ³⁹Nézzétek meg a kezemet és a lábamat, hogy valóban én vagyok. Tapintsatok meg, és lássatok. Mert a szellemnek nincs húsa és csontja, de amint látjátok, nekem van." ⁴⁰És ezeket mondva, megmutatta nekik a kezét és a lábát. ⁴¹Mikor pedig még mindig nem mertek hinni örömlükben, és csak csodálkoztak, megkérdezte tőlük: "Van-e itt valami ennivalótok?" ⁴²Erre adtak neki egy darab sült halat. ⁴³Elvette és szemük láttára megette. ⁴⁴Majd így szólt hozzájuk: "Ezt mondtam nektek, amikor még veletek voltam: be kell teljesednie mindannak, ami meg van írva rólam a Mózes törvényében, a próféták könyvében és a zsoltárokbán." ⁴⁵Akkor megnyitotta értelmüket, hogy értsék az Írásokat, ⁴⁶és így szólt nekik: "Így van megírva: a Krisztusnak szenvednie kell, de a harmadik napon fel kell támadnia a halottak közül, ⁴⁷és hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, Jeruzsálemtől kezdve. ⁴⁸Ti vagytok erre a tanúk. ⁴⁹És íme, én elküldöm nektek, akit Atyám ígért, ti pedig maradjatok a városban, amíg fel nem ruháztattok mennyei erővel."

Lk 24,50 *Jézus mennybemenetele*

Ezután kivitte őket Betániáig, felemelte a kezét, és megáldotta őket. ⁵¹És miközben áldotta őket, eltávolodott tőlük, és felvitetett a mennybe. ⁵²Ekkor leborulva imádták őt, majd nagy örömmel visszatértek Jeruzsálembe; ⁵³mindig a templomban voltak, és áldották Istent.

BEVEZETÉS AZ IMAHÉT GONDOLATKÖRÉBE

Az elmúlt évszázadban a keresztények közti kiengesztelő- és különböző formákat öltött. A "lelki ökumenizmus" megmutatta, milyen fontos a keresztény egységért való imádkozás. Nagy erőket fordítottak teológiai kutatásokra, amelyek eredményeként számos tanbeli megegyezés született. Az egy-

házak szociális területen megvalósuló gyakorlati együttműködése gyümölcsöző kezdeményezéseket hozott létre. Ezen eredmények mellett a misszió kérdése is kiemelt helyet kapott. Általánosan elfogadott, hogy az 1910-es Edinburgh-i Világmissziói Konferencia tekinthető a modern ökumenikus mozgalom kezdetének.

Misszió és egység

Nem mindenki számára természetes a missziói törekvések és a keresztény egység utáni vágy összekapcsolása. Mégis bizonyos, hogy az egyház missziói és ökumenikus elkötelezettsége szorosan összetartoznak. Keresztységünk által *már* egy test vagyunk, és arra kaptunk meghívást, hogy lelki közösségben éljünk egymással. Isten egymás testvéreivé tett minket Krisztusban. Vajon nem erre az alapvető tanúságtételre szól a küldetésünk?

A történelemben annak a ténynek, hogy a keresztény egység kérdését először a misszionáriusok vetették fel gyakorlati okai voltak. Gyakran ezzel kerültek el a felesleges versengést, amikor hatalmas emberi és anyagi szükségekkel szembesültek. Bár az evangelizációs területeket felosztották, alkalmanként mégis arra törekedtek, hogy a párhuzamosan folyó tevékenységek mellett közös missziót is végezzenek. Előfordult, hogy a különböző egyházakból származó misszionáriusok összefogtak egy új bibliafordítás elkészítésére. Az Isten Igéje szolgálatában való együttműködés vezette rá őket, hogy rádöbbenjenek a keresztények közötti megosztottság hátrányára.

Anélkül, hogy tagadnánk a versengést a különböző egyházak misszionáriusai között, azt is el kell ismernünk, hogy a missziós területre először érkezettek érezték elsőnek a keresztény megosztottság tragédiáját. Európa már hozzászokott az egyházak közötti megosztottsághoz, de a misszionáriusok számára a szétszakadozottság botrányos volt. Ők olyanoknak hirdették az evangéliumot, akik azelőtt semmit nem hallottak

Krisztusról. Természetesen az egyháztörténeten végigvonuló megosztottságnak komoly teológiai okai voltak, de a történelmi, politikai és szellemi hatások is hozzájárultak kialakulásukhoz. Vajon indokolható-e, hogy megosztottságunkkal olyanoikat terhelünk, akik éppen csak ismerkednek Krisztussal? Az alig létrejött új helyi egyházak bizonyára hamar észrevették a szakadékot a szeretet üzenete – ami szerint ők is élni kívántak – és a krisztushívők tényleges szétszakadozottsága között. Hogyan adhatjuk át másoknak a Jézus Krisztusban felajánlott kiengesztelődést, ha maguk a megkereszteltek is semmibe veszik egymást, vagy harcolnak egymással?! Hogyan tudnák az ellenségeskedésben élő keresztény csoportok az *egy* Urat, *egy* hitet, *egy* keresztiséget hitelesen hirdetni?

Ezek után már nem volt hiány az ökumenikus kérdésekben az 1910-es Edinburgh-i Konferencián.

Az Edinburgh-i Missziói Konferencia 1910

A skót fővárosban 1910 nyarán a protestantizmus és az anglikán egyház különböző ágaiból érkező missziói egyesületek hivatalos képviselői, és egy ortodox vendég találkozott egymással. A Konferencia – amely nem volt döntéshozó összefogás – a közös missziói lelkület kialakítására és a missziói társaságok munkájának összehangolására törekedett.

Csak olyan missziós szervezetek vettek részt a Konferencián, amelyek *új* helyeken hirdették az evangéliumot, vagyis ahol az emberek még sohasem hallottak Krisztusról. Tehát azokat a társaságokat, amelyek latin Amerikában, vagy a Közel-Keleten dolgoztak, ahol a Római Katolikus Egyház és az Ortodox Egyház hosszú ideje jelen volt – nem hívták meg. 1910-ben a skót egyházi térkép kezdett változatossá válni. A római katolikus és az anglikán egyházak újra fontosabb szerephez jutottak. Edinburgh-t az intellektuális és kulturális elevensége miatt választották a találkozás színhelyéül. A város teológusainak és egyházi vezetőinek jó

híre szintén indokoltá tette ezt a választást. A skót protestáns egyházak a misszió területén is meglehetősen aktívak voltak, és úgy ismerték őket, mint akik figyelembe veszik a helyi kultúrákat.

Keresztény Egyházak Skóciában ma

Megbecsülvén az ökumenikus mozgalom történetének ezen fontos szakaszát, az Imahét kezdeményezői – a Hit és Egyházszervezet Bizottság és a Keresztények Egységét Előmozdító Pápai Tanács – természetesnek tartották, hogy a skót egyházakat kérjék fel a 2010-es Imahét előkészítésére abban az évben, amikor az 1910. Konferencia évfordulójának előkészületében amúgy is aktívan részt vesznek. A Konferencia témája: “Krisztusról szóló tanúságtétel ma”. A helyi egyházak erre a témára válaszként fogalmazták meg a “Ti vagytok erre a tanúk”(Lk 24,48) imaheti bibliai mottót.

A bibliai főtéma így hangzik, *Ti vagytok erre a tanúk*

Az ökumenikus mozgalomban sokszor elének került már Jézus halála előtti főpapi imája. Krisztus végakaratóban a tanítványok egysége különösen is fontos szerepet kap. “Hogy egy legyenek... hogy a elhiggye a világ...” (Jn 17,21).

A skót egyházak kifejezett kívánsága volt, hogy az Imahéten Krisztus mennybemenetele előtti utolsó beszédére figyeljünk. “Meg van írva, hogy a Messiásnak szenvednie kell ... Ti vagytok erre a tanúk”(Lk 24,46-48)“. Az Imahét minden napján Krisztusnak ezeken a végső szavain fogunk elmélkedni. Arra is meghívást kapunk, hogy Lukács evangéliumának egész 24. fejezetét nyomon kövessük. Mindazok, akik találkoztak a feltámadott Krisztussal – a sírnál megrémült asszonyok, az emmauszi úton elbátortalanodott két tanítvány, vagy a tizenegy tanítvány, akiket a kétség és a félelem kerített hatalmába – misszióba küldetnek. “Ti vagytok erre a tanúk”. Az egyház missziói feladatát tehát Krisztus adta, és azt senki nem

sajátíthatja ki. Az egyház azoknak a közössége, akik megbékeltek Istennel és Istenben, valamint tanúskodni tudnak a Krisztusi megváltás hatalmának igazságáról. Mindannyian tudjuk, hogy Mária Magdolna, Péter apostol vagy a két emmauszi tanítvány nem ugyanúgy fog tanúskodni. Mégis, Jézusnak a halál felett aratott győzelme mindegyikük bizonyágtételének a szíve lesz.

A Feltámadottal való személyes találkozás radikálisan megváltoztatta életüket. A maga egyéni módján mindegyiküknek a krisztusi bizonyágtétel elkerülhetetlenné válik: “Ti vagytok erre a tanúk”. Történeteikben különböző dolgokra kerül a hangsúly, néha talán véleményeltérés is lehet közöttük arról, hogy mit jelent a Krisztushoz való hűség, de mindegyikük azért él, hogy hirdesse az evangéliumot.

A nyolc nap

Az Imahét minden napján a Lukács evangéliumának 24. fejezetére figyelünk. Megállunk a kérdéseknél, amelyeket Jézus tesz fel a tanítványoknak, és amelyekkel a tanítványok fordultak Krisztushoz. A kérdések mindegyike lehetővé teszi, hogy a Feltámadotról való tanúságtétel más és más módját hangsúlyozzuk. Minden kérdés arra indít, hogy végiggondoljuk egyházi megosztottságunkat, és azt, hogy konkrétan hogyan tudnánk orvosolni ezt a helyzetet.

Mi már tanúk vagyunk, ám még jobb tanúkká kell válnunk. De hogyan?

- Azáltal, hogy dicsérjük Azt, aki az élet és feltámadás ajándékát adja nekünk (1. nap).
- Azáltal, hogy ráérzünk arra, hogyan osszuk meg hitünket másokkal (2. nap).
- Azáltal, hogy felismerjük, hogy Isten munkálkodik az életünkben (3. nap).
- Azáltal, hogy hálát adunk Istentől kapott hitünkért (4. nap).

- Azáltal, hogy megvalljuk Krisztus győzelmét minden szenvedés felett (5. nap).
- Azáltal, hogy keressük, hogyan lehetünk még hűségesebbek Isten igéjéhez (6. nap).
- Azáltal, hogy növekedünk hitben, reményben és szeretetben (7. nap).
- Azáltal, hogy vendégszeretők vagyunk és elfogadjuk a vendégszeretetet (8. nap).

Vajon nem lenne tanúságtételünk hűségesebb Krisztus evangéliumához a nyolc terület mindegyikén, ha *együtt* tudnánk tanúskodni?

Edinburgh 2010

A Világmissziói Konferencia százéves jubileumát 2010 júniusában rendezik meg (www.edinburgh2010.org). A szervezők azt szeretnék, ha ez a találkozó hálaadás lenne a misszió területén elért haladásért, mindazért, amit Isten lehetővé tett. Fontos helyet szánnak az imádságnak, s annak, hogy Krisztusnak ajánljuk fel tanúságtételünket, amelyet az egyházaknak együtt kell teljesítenünk a 21. században. Ekkor arra is sort kell majd keríteni, hogy a hosszú ideje missziói területen dolgozók és a legutóbbi missziói irányzatok képviselői megoszthassák egymással meglátásaikat. A különböző felekezetekből érkezők szintén megvitathatják majd missziói gyakorlatukat. A világ sokat változott 1910 óta, és a misszió kérdését is ideje újragondolni. A szekularizáció, az elvilágiasodás, a kommunikáció új eszközei, a felekezetek közötti kapcsolatok, a világvallások közti párbeszéd – mind megvitatásra váró témák. Abban mindenki egyetért, hogy Krisztus tanítványainak tanúskodniuk kell, az viszont még mindig nehézséget okoz, hogy közös álláspontot alakítsunk ki a misszió mai jelentéséről. Az egyes egyházakon belül számos megbeszélésre kerül sor. Nem lenne azonban hasznosabb, ha az egyházak együttesen rendeznének ilyen vitafórumokat?

1910...2010! A keresztények szívük mélyén ugyanazt a sürgető érzést érzik. A megosztottsággal sebzett emberiség számára az evangélium nem luxus, az evangéliumot nem lehet disszonáns hangokkal hirdetni. Krisztusban azok is rátalálhatnak a megbékélés útjára, akiknek gyűlölettel teli a szívük. Krisztusban még azok is örömmel fedezhetik fel egymásban a testvért, akiket egyébként minden szétválaszt. "Ti vagytok erre a tanúk".

A 2010. Imahét anyagának előkészítése

Ennek a füzetnek az előkészületi munkáit az a skót ökumenikus csoport végezte, amelyben mind a katolikusok, mind pedig a protestánsok részt vettek. Munkájukért különösen is köszönettel tartozunk Andrew Barr (anglikán), Alan Dixon (üdvhadsereg), Carol Ford (skót református), Willie McFadden (római katolikus), Lindsay Sanderson (brit egyesült református) testvéreinknek.

Az általuk javasolt szöveg a nemzetközi előkészítő csoport találkozóján nyerte el végleges formáját. Ezt a munkacsoportot az EVT Hit és Egyházszervezet Bizottsága és a Keresztények Egységét Előmozdító Pápai Tanács jelölte ki. A csoport Glasgow-ban találkozott a Scotus Főiskolán, amely Skócia katolikus központi szeminárium. Külön köszönettel tartozunk a Főiskola rektorának, William McFadden lelkész úrnak, a szeminárium tagjainak a szívélyes fogadtatásért, állandó készenlétükért, és az imádságos háttérért, amivel munkánkat kísérték. Végül köszönetünket fejezzük ki Lindsay Sanderson lelkésznek, a skót Ökumenikus Tanács titkárnak, hogy Mc Fadden lelkész úrral együtt átnézte az egész szöveget. Köszönet a közös imádságokért és a különböző skót keresztény egyházak képviselőivel való találkozók megszervezéséért, valamint a találkozó teljeskörű előkészítéséért.

BEVEZETÉS AZ ISTENTISZTELETHEZ

„*Ti vagytok erre a tanúk*” (Lk 24,48)

Lukács evangéliuma 24. fejezetéből való az az idézet, ami most az istentisztelet középpontja. A skót keresztények ugyanezt a témát választották az Edinburgh-i Világmissziói Konferencia százéves évfordulójának ünnepére is. 1910-ben az Edinburgh-i találkozó résztvevői prófétai beszámolót hallhattak arról, hogy a keresztények közötti megosztottság nemcsak a misszió hatékonyságát csökkenti, hanem az egyházat, a Krisztus Testét is gyengíti a misszióban.

2010-ben Skócia keresztényei ökumenikus találkozókat szerveznek, hogy azokon felolvassák ezt a teljes fejezetet Lukács evangéliumából. Így a prédikáció, a hálaadás, a közbenjárás és az evangélium nevében való kiküldés ünneplése mind-mind megvalósulhat. Ez Krisztus feltámadásának elismerésére vezet, amely az egyház lelki közösségének forrása. Megtanít helyesen látni missziói küldetésünket, a misszió és az egység közötti kapcsolatot, és ennek következtében a keresztény egység iránti elkötelezettségünk megújításának állandó szükségességét. Pontosan ez, az evangelizációs elkötelezettség és az ökumenikus mozgalom szerves összetartozása volt az, amit a 20. századi egységtörekvés úttörői olyan hittel, erővel és világosan hangsúlyoztak.

Az istentisztelet rendje

Az istentisztelet rendje szándékosan nagyon egyszerű. Azért döntöttek így a szervezők, hogy segítsék a szöveg helyi alkalmazását a gyülekezetekben, és hogy minden keresztény felekezet tagjai számára egyszerűvé tegyék a közös imádságot, miközben tiszteletben tartják sokféleségüket. Természetesen lehetőség nyílik az istentisztelet egy-egy részének kibővítésére is. A felépítés egyszerűsége – gyülekezés, az Isten ígéjének ünneplése, közbenjáró imádságok, kiküldés – azt is jelenti,

hogy azok a gyülekezetek, amelyek az istentisztelet szabadabb formáit és a személyes imádságokat részesítik előnyben, szintén használhatják az anyagot.

Gyülekezés Kezdő ének. Az ének alatt előre hozzák a Bibliát, vagy az evangéliumot, és a pulpitusra, az asztalra, vagy az oltárra helyezik – a helyi szokástól függően. Az üdvözléskor a házigazda mindegyik közösséget és a jelen lévő vezetőket is köszönti. Azután hálaadásra hívja a gyülekezetet: adjon hálát Istennek Jézus Krisztus feltámadásáért, valamint kérje Isten Szentlelkét, hogy újítsa meg a keresztény missziót és egységet az 1910. Edinburgh-i elhivatottság szellemében. A bevezető imádság a függelékben lévő antológiából is választható.

Lukács 24 felolvasása Dicsérő ének az evangélium felolvasása előtt. Sokféle énekből lehet választani. Ének a feltámadott Krisztusról, glória, különböző feldolgozású alleluja, húsvéti zoltáréneklés, vagy olyan ének, ami a feltámadás tanúinak kiküldését idézi fel. Az evangéliumhirdetéshez azt ajánljuk, hogy teljes egészében olvassuk fel Lukács evangéliuma 24. fejezetét. Olvashatja egy ember, de több szereplővel is megoldható: narrátor, Krisztus, az angyalok, az emmauszi tanítványok, és a jeruzsálemi tanítványok hangja. A 34. versnél a gyülekezettel való párbeszéd is lehetséges.

O: Igaz, hogy az Úr feltámadt, és megjelent Simonnak?

Gy: Valóban igaz! Krisztus feltámadott, Krisztus valóban feltámadott, alleluja!

Egy másik lehetőség, hogy egy-egy dicsérő énekverset énekelünk a fejezet három részének elválasztására. A húsvéti üzenet a sírnál (1-12), Krisztus megjelenése a tanítványoknak az emmauszi úton (13-35), Krisztus megjelenik a tizenegynek (36-53).

A dicséret más eszközei is használhatók, például: a Feltámadott minden megjelenésekor tapsolhatunk, amint azt a Káldeus egyházban teszik.

Ha pedig gyermekekkel vagy fiatalokkal ünnepelünk, akkor a pantomim, vagy más színházi forma is felhasználható. Dolgozhatunk ikonokkal, képekkel vagy videóval is. Az igehirdetés előtti és utáni időt előre tervezzük meg és osszuk meg az éneklés, a zene, a csend között.

A hálaadás és közbenjárás imádságai Ezeket az imádságokat az imahét különböző napjaira elkészített anyag inspirálja. Segítségül hívjuk az Úr nevét. Ünnepeljük Isten felénk áradó nagylelkűségét és vendégszeretétét, amely Jézus Krisztusban öltött testet. Az imádságok egyszerre könyörgések és kérések, hogy Isten szentelje meg az evangélium tanúit, akiket az egy hit, az egy keresztség és a reményében osztatlan Egyház közös tanúságtétele egyesít.

Kiküldés Egy skót hittestvérünk imádságát javasoljuk az elkötelezettség imájaként. Ez kifejezi azt az óhajunkat, hogy Istennek a jelenre és a jövőre vonatkozó áldását kérjük mind az ökumenikus mozgalomra, mind az evangelizációra. 2010-ben, amint egy új "Edinburgh-i ökumenikus és missziós elkötelezettség" felé haladunk, hadd hallják az összegyűlteket azt az egységben végzett misszióra való felhívást, ami soha nem volt még ennyire aktuális, mint ma. "Hogy egy legyünk, hogy elhiggye a világ...". Bárcsak megerősödne bennünk a krisztusi hívásra adott válasz, és közösen tudnánk tanúskodni feltámadott Urunkról!

Az imaanyag más körülmények közötti felhasználása

Ez az istentiszteleti felépítés más, közös istentiszteletre is használható. Pl. 2010 Húsvétján, vagy az elkövetkezendő években, amikor a keresztények ugyanazon a napon ünneplik Húsvétot: 2010 április 4, 2011 április 24, 2014 április 20, 2017 április 16. Az anyag helyi gyülekezetek istentiszteletein is használható.

AZ ÖKUMENIKUS ISTENTISZTELET RENDJE

O: Olvasó

Gy: Gyülekezet

Gyülekezés

Kezdő ének

Megnyitás

O: „Egy a Test és egy a Lélek, aminthogy az egy reménységre kaptatok elhívást is...”

Gy: „Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség, egy az Istene és Atyja mindeneknek, Ő van mindenek felett, mindenek által és mindenekben” (Ef 4,4-6)

O: „Meg van írva, hogy Krisztusnak szenvednie kell, de a harmadik napon fel kell támadnia a halálból, és hirdetni kell az ő nevében a megtérést, és a bűnbocsánatot minden népek között, kezdve Jeruzsálemtől...” (Lk 24,46-47)

Gy: Mi vagyunk erre a tanuk.

Köszöntés

Kezdő imádság

Feltámadott Krisztus! Te elkísérted a tanítványokat az emmauszi úton. Légy mellettünk is hitünk vándorútján, az élet ösvényein, és minden találkozásban. Gyűjtsd fel bennünk az együttérzés tüzét, hogy be tudjunk fogadni másokat, és képesek legyünk meghallgatni őket. Éleszd fel bennünk a vágyat, hogy hirdessük Igédet. Az világosítson meg minket, hogy szívünk újra égő tűzzel tanúskodjon Rólad. Szentlelked tanítson minket az Írások értelmezésére, és nyissa meg szívünket, hogy felismerjünk Téged. Adj nekünk bátorságot és alázatot, hogy rajtunk keresztül testvéreink megismerhessenek Téged és mi pedig rajtuk keresztül ismerhessünk meg Téged. Ámen

Az Ige ünneplése

Dicsőítő ének

Lukács evangéliuma 24. fejezetének felolvasása

Igehirdetés

Ének

Békejel

O: Jézus így szólt tanítványaihoz: „Békességet hagyok rátok, az én békességemet adom nektek”. Urunk, ne bűneinkre, hanem egyházad hitére nézz! Hogy betöltsük akaratodat, add békédet egyházadnak és vezesd tökéletes egységre! Te, aki az Atyával, és a Szentlélekkel élsz és uralkodsz most és mindörökké.

Gy: Ámen

O: Az Úr békessége legyen mindenkor veletek.

Gy: És a te lelkeddel.

Vagy

O: Az Úr békessége legyen mindig veletek

Gy: A feltámadott Krisztus valóban köztünk van.

Vagy

O: Krisztus feltámadt!

Gy: Krisztus valóban feltámadt!

Apostoli Hitvallás

Ének

Közbenjáró és hálaadó imádság

Teremtő és Megváltó Istenünk! Dicsérünk Téged különböző közösségeinkért, akik együtt akarják megvallani az életet adó, feltámadott Krisztusba vetett hitüket, szóval és cselekedettel. Add, hogy úgy növekedjünk ökumenikus elkötelezettségünkben, hogy mind a teremtettségért való hálaadásban, mind az élet közös fenntartásában egyek lehessünk.

Kyrie eleison/ Uram irgalmazz!

Istenünk, megmutattad Magad életünk történéseiben. Köszönetet mondunk, hogy velünk vagy, hogy Fiadat ajándékoztad nekünk, aki megmutatja szereteted, és dicsőséged áldásában részesít. Vezesd mindazok lépéseit, akik miközben az evangélium tanúi a teljes egységhez vezető úton, türelmesen figyelnek más kultúrákra és vallásokra.

Kyrie eleison/ Uram irgalmazz!

Istenünk, aki sohasem hagysz el minket! Hálát adunk, hogy a két tanítvány találkozhatott a Feltámadott Krisztussal az emmauszi úton. Add, hogy mi is érezzük Krisztus jelenlétét életünk útján. Hevítsd szívünket, add, hogy tanúskodhassunk jelenlétéről Krisztus feltámadásának erejével.

Kyrie eleison/ Uram irgalmazz!

Istenünk, akitől minden tökéletes ajándék származik! Hálát adunk Neked, hogy az idő kezdetétől, nemzedékről nemzedékre sohasem szüntél meg tanúkat ébreszteni, akik továbbadták az apostolok hitét.

(Minden felekezet/gyülekezet saját hithőseit és mártírjait említheti)

Kérünk, hogy hűségesek lehessünk ahhoz a hithez, amivel megbíztál minket, és leleményesek lehessünk, hogy együtt fedezhessük fel az evangélium új útjait.

Kyrie eleison/ Uram irgalmazz!

Együttérzés Istene! Hálát adunk Neked, mert megbékéltetted magaddal a világot Fiad keresztje által. Növelj hitünket, hogy Krisztussal, és az Ő példáját követve legyen erőnk arra, hogy még hatékonyabban álljunk az emberek mellé életükben, szenvedéseikben és halálukban.

Kyrie eleison! Uram irgalmazz!

Istenünk, Benned reménykedünk, és dicsérünk Téged Jézus ígéretéért: „Íme, én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig” (Mt 28,20). Te látod kétségeinket, amelyek szívünket terhelik a keresztény egység felé vezető úton. Az 1910. Edinburgh-i konferencia ökumenikus úttörőit követve adj nekünk bátorságot, hogy megszabaduljunk félelmeinktől, és adj tisztánlátást, hogy visszanyerjük bizalmunkat akaratod teljesítésében.

Miatyánk

Elköteleződés

O: Imádkozzunk!

Gy: Ragadj ki minket megosztottságunkból, és állíts oda, ahol

látni szeretnél minket! Add, hogy ne csak őrzői legyünk örökségünknek, hanem eljövendő Országod élő jelei. Add tüzedet, hogy szenvedélyesen tudjunk az emberek közötti igazságosságért és békességért cselekedni. Tölts be azzal a hittel, reménnyel és szeretettel, amely megtestesíti az evangéliumot. Tégy minket eggyé a Szentlélek erejével, hogy elhiggye a világ, hogy a Te neved dicsőséges a népek között; hogy így Egyházad hatékonyabban legyen Krisztus teste. Elkötelezzük magunkat szeretetedre, szolgálatra, amikor zarándokként s nem idegenként követünk Téged.

O: Ámen

Áldás

O: Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Atyaisten szeretete, és a Szentlélek közössége legyen veletek mindenkor.

Gy: És a te lelkeddel. Ámen.

Vagy

O: az Úr, aki világossággal győzte le a sötétséget, adjon nektek békét.

Az Úr, aki étellel győzte le a halált, adjon nektek békét.

Az Úr, aki szeretettel győzte le a magányosságot, adjon nektek békét.

Gy: Ámen

Elbocsátás

O: A feltámadott Krisztus így szól ma hozzánk: „amint az Atya küldött engem, én is úgy küldelek Titeket”

Gy: Ámen

O: Hallottuk a jó hírt Jézus feltámadásáról. „Mi vagyunk erre a tanúk”. Menjetek Krisztus békéjével. Alleluja!

Gy: Istennek legyen hála. Ámen, alleluja!

Záró ének

BIBLIAI GONDOLATOK ÉS IMÁDSÁGOK AZ IMAHÉT NAPJAIRA

1. nap: Tanúságtétel az élet ünneplésével

Textus: „Mit keresitek az élőket a halottak között?”
(Lk 24,5)

1Móz/Ter 1,26-31 „És látta Isten, hogy minden, amit alkotott igen jó.”

Zsolt 104,1-24 „Milyen nagy alkotásaidnak száma, Uram!”

1Kor 15,12-20 „Hiszen ha nincs a halottak feltámadása, akkor Krisztus sem támadt fel”

Lk 24,1-5 „Mit keresitek a holtak között az élőket?”

Keresztyén összetartozásunk mélyen gyökerezik közös hitünkben, hogy Jézus Krisztus feltámadásában nemcsak Istentől kapott életünket ünneplhetjük, hanem egy új élet ajándékát is, hiszen Jézus egyszer és mindenkorra győzött a halál felett. A keresztyén összetartozásunkat kifejező Ökumenikus Imahét alkalmi során mindannyian átéljük, hogy közös hitünk révén minden lélekkel törődnünk kell. Az élet Isten ajándéka, ezért minél jobban támogatjuk és ünnepljük az életet, annál hathatósabb tanúbizonyságot tehetünk Róla. Nagylelkű szeretetével kezdetben az életet ajándékozta nekünk.

A Teremtés/Mózes 1. könyvéből választott igeszakasz Isten teremtő erejére és hatalmára emlékeztet. Pontosan ez az az erő, amellyel Szent Pál szembesül, amikor átéli Jézus feltámadását. Arra buzdítja a korinthusiakat, hogy legyenek teljes bizalommal a feltámadott Úr és az új élet ígérete iránt.

Folytatva ezt a gondolatot, a Zsoltár Isten teremtésének dicsőségét hirdeti.

Az evangéliumi szakasz arra buzdít, hogy az új életet keressük a halál kultúrája közepette, amelyet mai világunk

gyakran képvisel. Arra ösztönöz, hogy Jézus erejében higgyünk, mert Általa az életet és a gyógyulást nyerjük el.

A mai napon köszönjük meg Istennek mindazt, ami kifejezi irántunk tanúsított szeretetét. Mondjunk köszönetet minden teremtményért; távol a világban élő felebarátainkért; a szeretetben való közösségünkért; a megbocsátásért, a gyógyulásért és az örök életért.

Imádság:

Teremtő Istenünk! Hálát adunk Neked mindazokért, akik szavaikkal és tetteikkel tanúbizonyságot tesznek hitükről. Mindennapi rohanó életünk során megtapasztaljuk szeretőd jelenlétedet számos Tőled jövő hitélmény révén. Imádkozunk azért, hogy az élet ünneplésén tett közös bizonyágtételünk egyesítsen minket Irántad, minden élet Teremtője iránti hálaánkban.

Kérdések:

1. Tanúbizonyságunk milyen mértékben dicsőítik az életet?
2. Vajon tanúbizonyságunk által mások is megtudhatják, hogy Krisztus feltámadt a halottak közül?
3. Hitéletünk mely területein látunk fejlődési lehetőséget?
4. Terhelnek-e olyan múltbéli kötöttségeink, amelyekről nem tudunk szabadulni, amelyeket pedig egy új ökumenikus tudatossággal kellene gyógyítanunk?

2. nap: Tanúságtétel élettörténetek elmondásával

Textus: „Miről beszélgettek egymással útközben?”
(Lk 24,17)

Jer 1,4-8 „Menj ahová csak küldelek”
Zsolt 98 „Énekeljete az Úrnak új éneket”
ApCsel 14,21-23 „Erősítették a tanítványok lelkét”
Lk 24,13-17a „Miről beszélgettek egymással útközben?”

Saját történeteink elbeszélése egy még erőteljesebb módja annak, hogy tanúbizonyságot tegyünk Istenbe vetett hitükről. Az egymás iránti tiszteletteljes és előzékeny figyelem arra nyújt lehetőséget, hogy megérezzük Isten jelenlétét abban a személyben, akivel éppen megosztjuk történeteinket.

A Jeremiás próféta könyvéből választott igeszakasz meggyőző arról, hogy Isten megszólítja a prófétát. Arra hívja, hogy ossza meg másokkal azt, amit kapott, tehát, hogy Isten Igéjét hallhatóvá és átélhetővé tegye.

Az Isten Igéjének hirdetésére szóló felhívást az ősegyház tanítványai is megtapasztalták, amint azt az Apostolok Cselekedeteiből származó idézetben is olvashatjuk.

A Zsoltár arra ad lehetőséget, hogy dicsérő és hálaadó lélekkel énekelhessünk Istenhez.

A mai evangéliumi igeszakasz azt a Jézust mutatja be, aki meggyógyítja vakságunkat és eloszlatja kiábrándultságunkat. Segít abban, hogy saját történeteinket Isten egyetlen kibontakozó tervében értsük meg.

Az idei Ökumenikus Imahét során meghallgatjuk keresztény testvéreink hitükről vallott történeteiket annak érdekében, hogy megtapasztalhassuk Isten jelenlétének számtalan formáját épp úgy, ahogy Isten saját magát tárja fel nekünk. Tudjuk azt is, hogy a modern informatika segítségével is megoszthatjuk történeteinket egymással. Az új kommunikációs lehetőségek abban segítenek bennünket, hogy még szélesebb körben mondjuk el történeteinket, amely által a közvetlen fizikai közösségen túl egy szélesebb és kiterjedtebb közösséget alkothatunk.

Ha figyelmesen hallgatjuk egymást, hitünkben és szeretetünkben növekedünk. Bár személyes és csoportos tanúságtételeink különbözőek, mindannyian ugyanazon történet szereplői vagyunk, amelyben Isten irántunk tanúsított szeretete Jézus Krisztusban testesül meg.

Imádság:

Történelem Ura, Istenünk! Köszönetet mondunk Neked, mindazokért, akik megosztották velünk hitük történetét, s arról tettek tanúbizonyságot, hogy jelen vagy életükben. Magasztalunk Téged a változatos, egyéni és közösségi történetekért. Ezekben a sorsokban meglátjuk Jézus Krisztus egyetlen történetének kibontakozását. Azért imádkozunk, hogy bátorsággal és meggyőződöttséggel osszuk meg hitünk mindazokkal, akikkel kapcsolatba kerülünk, hogy ezzel Igéd üzenete sokakhoz eljusson.

Kérdések:

1. Valóban az Evangéliumról beszélünk, vagy egyszerűen csak fecsegünk?
2. Mennyire vagyunk nyitottak, hogy mások történeteinek részesévé váljunk?
3. Mennyire vagyunk nyitottak arra, hogy tanúbizonyságot tegyünk Isten jelenlétéről saját életünkben vagy halál közeli élményeinkben?
4. Tisztában vagyunk-e azzal, hogy a mai modern kommunikációs csatornák milyen hatalmas lehetőséget nyújtanak a egyházak/gyülekezetek számára?

3. nap: Tanúságtétel tudatosság által

Textus: „Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod mi történt ott ezekben a napokban?” (Lk 24,18)

1Sám 3,1-10	„Szólj, Uram, mert hallja a te szolgád!”
Zsolt 23	„Az Úr az én pásztorom,”
ApCsel 8,26-40	„Fülöp beszélni kezdett, és az Írásnak ebből a helyéből kiindulva hirdette neki Jézust”
Lk 24,13-19a	„Látásukat azonban valami akadályozta és nem ismerték fel őt.”

A hitben való növekedés olyan, mint egy bonyolult utazás. A mai világban sokunk élete rendkívül elfoglalt, sok rajtunk a nyomás és a felelősség. Mindennapi életünkben és tapasztalásainkban könnyű elmulasztani Isten felénk áradó szeretetét. Minél több feszültséget és tevékenységet vállalunk, annál nagyobb az esélye annak, hogy átsiklunk afelett, ami valójában a szemünk előtt zajlik. Csakúgy, mint a két tanítvány, időnként azt hisszük, tudjuk mi a valóság és megpróbáljuk meglátásainkat másoknak is elmagyarázni, de a teljes igazság még sincs a birtokunkban. A mai világban Isten jelenléte többnyire akkor válik tudatossá számunkra, amikor valami meglepő, vagy valószínűtlen történik velünk.

Az ószövetségi olvasmányból azt halljuk, hogy Isten megszólítja és hívja Sámuel a tanúságtételre. Sámuelnek mindenekelőtt meg kell hallania ezt a szót. A meghalláshoz pedig szükséges a szellemi nyitottság és az Isten szava iránti figyelmesség.

Az Isten Igéjének meghallása iránti vágyakozást Fülöp és az etióp főember is megtapasztalja az Apostolok Cselekedeteiből választott olvasmányban. Hitüket azzal mutatják meg, hogy válaszolnak a feltett kérdésekre. Figyelmesen meghallgatják egymás kérdéseit, és komoly őszinteséggel válaszolnak egymásnak.

A Jó Pásztor zsoltára annak a csendes hitét tükrözi, aki tudtában van Isten gyengéd törődésének, aki összegyűjti és zöld legelőkre tereli nyáját.

Az idei Ökumenikus Imahéten arra törekszünk, hogy mindennapjaink eseményei és tapasztalásai során Isten jelenlétét tudatosítsuk. Ismerősökkel és idegenekkel is találkozunk. E találkozásban tanulunk egymás lelki élményeiből, s így Isten valóságát új szemszögből láthatjuk. Isten jelenlétének tudata ösztönöz bennünket a keresztyén egység közös munkálására.

Imádság:

Urunk Jézus Krisztus, a Jó Pásztorunk! Te reánk találsz, és velünk maradsz mindennapjainkban. Imádkozunk kegyele-

mért, hogy tudatosítsuk mindazt, amit értünk teszel. Kérünk Téged készíts fel, hogy nyitottak legyünk ajándékaid iránt. Gyűjts össze a Te nyájadba.

Kérdések:

1. Mikor szereztünk tudomást Isten jelenlétéről életünkben?
2. Vajon tisztában vagyunk-e azzal, hogy a világon mennyi örömteli és tragikus esemény történik, és azzal, hogy saját gyülekezetünk is válaszolhatna ezekre a történésekre?
3. Elegendő-e, ha ezekről csak tudomásunk van, vagy tehetünk-e ennél többet is, felmutatva hitünk tanúbizonyságát?
4. Hogyan tudatosodik bennünk Isten léte, amikor Isten jelenlétének valósága nem egyezik meg elvárásainkkal?

4. nap: Tanúságtétel a nekünk ajándékozott hit ünnepelésével

Textus: „Mi történt?” – kérdezte tőlük. Ők így válaszoltak neki: „Az, ami a názáreti Jézussal esett,” (Lk 24,19)

5Móz/Mtörv 6,3-9 „Az Úr a mi Istenünk, egyedül az Úr.”
Zsolt 34 „Áldom az Urat minden időben,”
ApCsel 4,32-35 „A sok hívő mind egy szív, egy lélek volt.”
Lk 24,17-21 „Pedig mi abban reménykedtünk...”

Leírhatatlan hálával tartozunk azoknak, akiknek hite mai keresztyénségünk alapjául szolgál. Imádságuk, bizonyágtételük és istentiszteletük biztosította, hogy sokak hite továbbadassék a következő nemzedéknek. A skóciai keresztyénség története megragadó. Szent Ninian a IV. században, Szent Columban a VI. században és számos elta szent, akiknek hite

az Isten szeretetében és a teremtés iránti csodálatban gyökeresedett. Skócia hite abban is megmutatkozik, hogy a XVI. században mennyire fontos szerepet játszott a Reformáció elterjedésében és abban, hogy ez a szellemiség azóta is szilárdan él.

A mai olvasmányok abban megerősítenek, hogy fontos támogatni a hívők közösségét Isten Igéjének terjedése érdekében. Mózes ötödik könyvéből választott igeszakasz megosztja velünk zsidó testvéreink egyik csodálatos imádságát, akik nap mint nap e szavakkal dicsőítik Isten. A Zsoltár arra a tanúságtételre buzdít, hogy adjunk hálát mindazért, amit hívőként kapunk. Így hitünket dicsőítésben és hálaadásban fejezzük ki. Az Apostolok Cselekedeteiből származó részlet egy olyan közösséget mutat meg, amely hitben és szeretetben egy. Az evangéliumi szakaszban Jézus a hit által kapott legnagyobb ajándékunk.

Amikor ezen a héten közösséget alkotunk keresztyén testvéreinkkel, hogy egységért imádkozunk, felismerjük keresztyén örökségünk változatosságát. Azért is imádkozunk, hogy közös örökségünk még szorosabban egyesítsen bennünket, amint hitünkben növekedünk.

Imádság:

Urunk, Istenünk köszönjük Neked mindazokat, akik átadták nekünk az Örömhír üzenetét és hitünknek szilárd alapot adtak. Imádkozunk, hogy közösen mi is tanúbizonyságot tehessünk hitünkről. Ezt pedig azért tesszük, hogy mások is megismerhessenek Téged, és higgyenek abban az üdvözítő igazságban, amelyet Jézus Krisztus ajánl fel mindenkiért.

Kérdések:

1. Mi hogyan jutottunk hitre?
2. Mennyiben határozza meg hitünk mindennapi döntéseinket?
3. Melyek azok a legfontosabb tanítások, amelyeket a hitben előttünk járóktól kaptunk?

4. Milyen jelekből ismerjük fel, hogy Isten bennünk is munkálkodik, hogy hitünket továbbadjuk az új nemzedéknek?

5. nap: Tanúságtétel a szenvedésben

Textus: „Vajon nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe?” (Lk 24,26)

Ézs/Iz 50,5-9	„Közel van, aki igazságot ad nekem,”
Zsolt 124	„A mi segítségünk az Úr nevében van,”
Róm 8,35-39	„sem magasság, sem mélység, sem semmiféle teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban,”
Lk 24,25-27	„elmagyarázta nekik mindazt, ami az Írá-sokban róla szólt.”

Az elmúlt esztendőben két olyan esemény is történt Skóciában, amelyek következtében a világsajtó figyelme erre a kicsiny országra összpontosult. A Lockerbie feletti repülőgép elleni bombatámadás és a Dunblane-i iskolában történt gyermekmészárlás fordították a figyelmet Skócia iránt, amely mindig emlékezni fog az emberéletek szörnyű elvesztésére. A két esemény sokaknak szenvedést és elképzelhetetlen szorongást okozott a település látható határain túl is.

A szenvedés valóságos – amelyről Ézsaiás/Izaiás próféta erőteljesen szól a mai ígeszakaszban – arra emlékeztet, hogy Isten tud szenvedéseinkről. Válaszul a Zsoltár azt a bizalmat hirdeti, amelyet a híveknek meg kell tartaniuk a Megváltó iránt.

A Rómaiakhoz írt levél azt hirdeti, hogy mindig a szeretet a legerősebb, tehát sohasem a szenvedés és a szomorúság fog győzedelmeskedni. Mielőtt Jézus megajándékozta volna

feltámadásával a világot, vállalta a szörnyű halált azért, mégpedig azért, hogy tökéletesen velünk lehessen a mélységekben is.

Az Úr nyomdokaiban haladva, a tökéletes egységre törekvő keresztyének megvallják, hogy a szeretet erősebb, mint a halál, amikor kinyilvánítják együttérzésüket azok iránt, akik életük során tragikus események miatt kénytelenek szenvedni. Pontosán a sírba tetel rendkívül megalázó volta eredményezte azt, hogy a feltámadás úgy hatott az emberiségre, mint a felkelő nap fénye: az élet ünnepélyes meghirdetése a megbocsátás és halhatatlanság.

Imádság:

Urunk, Istenünk, kérünk Téged tekints könyörülettel szegénységünkre, szenvedéseinkre, bűneinkre és halálunkra. Kérjük megbocsátásodat, gyógyításodat, vigasztalásodat és támogatásodat megpróbáltatásaink közepette. Köszönetet mondunk mindazokért, akik látják a fényt saját szenvedéseik közepette. Kérünk Téged, hogy isteni lelked tanítson minket irgalmad nagyságára és segítsen minket abban, hogy a nehézségek között élő testvéreink oldalán álljunk. Engedd, hogy áldásaidal élve hirdessük a világban a Te örökkön élő fiad győzelmét.

Kérdések:

1. Hogyan tudunk együtt érezni a szenvedőkkel és a bajba jutottakkal?
2. Milyen bölcsességre és megértésre tehetünk szert saját életünkben megtapasztalt szenvedések által?
3. Hogyan éljük át azt a szenvedést és elnyomást, amelyet a világon oly sok szegénységben élő embernek meg kell tapasztalnia.
4. Hogyan tehetünk tanúbizonyságot Isten kegyelméről és arról a reménységről, amelyet Krisztus keresztyén fényességben látunk?

6. nap: Tanúságtétel a Szentíráshoz való hűséggel

Textus: „Hát nem lánholt a szívünk, amikor beszélt az úton és kifejtette az Írásokat? (Lk 24,32)

Ézs/Iz 55,10-11 „Épp úgy lesz a szavammal is, amely ajkáról fakad: nem tér vissza hozzám eredménytelenül.”

Zsolt 119,17-40 „Nyisd föl szememet, hogy megláthassam, milyen csodálatos a te törvényed.”

2Tim 3,14-17 „A teljes Írás Istentől ihletett”

Lk 24,28-35 „Jézus.... feltárta előttük az írásokat”

A keresztyének Isten Igéjével leginkább a Szentírás olvasása és a szentségek ünneplése során találkoznak. Amint hűségesen hallgatjuk a Szentírás üzenetét, és imádságos lélekkel olvassuk a Biblia különböző könyveit, szívünk és gondolataink megnyílnak az Isten Igéjének befogadására. Jézus megígérte tanítványainak, hogy elküldi a Szent Lelket, hogy megértsék Isten szavát és eljussanak az igazságra.

A történelem során a keresztyének különbözőképpen olvasták és értették Isten igéjét. Gyakran arra használták a Bibliát, hogy egyet nem értésüket hangsúlyozzák, mintsem hogy a kiengesztelődés útjait keressék. Korunkban, az egységért folytatott küzdelem azonban közelebb hozta egymáshoz a keresztyéneket. Fejlődésük egyik legfontosabb eszköze a közös bibliaórákon való részvétel. Az a keresztyén út, amit ezen az Ökumenikus Imahéten bejárunk és ünneplünk, milyen gyökerezik a közös igehallgatásban, az együttes megértésben és megélésben.

Ézsaiás/ Izaiás próféta arra emlékeztet, hogy az eredményesen hirdetett Isten szava valóban hatékony és működőképes. Nem tér vissza Istenhez eredménytelenül, hanem beteljesíti azt a célt, amiért Isten küldte. Ez az üzenet ismétlődik a Timóteushoz intézett szavakban, amint Pál apostol az

Írások hatékonyságára hívja fel a figyelmét. Ez teszi alkalmassá a jó cselekedetek teljesítésére.

Mai Zsoltárunk dicséretet mond Isten szaváért és rendelkezéseiért, és arra kéri Őt, hogy megérthessük és teljes szívünkkel megtarthassuk a Szent Törvényt.

Ezen az Imahéten azért imádkozunk, hogy minden keresztyén egyre mélyebben érthesse meg Istennek a Szentírásban történt csodálatos kinyilatkoztatásának titkát. Azért könyörgünk a Szentlélekhez, hogy még jobban feltárja előttünk Isten Igéjét, s hogy vezessen minket hitünk közös útján, amíg mindannyian együtt nem lehetünk az Úr egyetlen asztala körül.

Imádság:

Istenünk! Dicsőítünk Téged és hálát adunk Neked megváltó szavadért, amely megérint minket a Szentírás által. Köszönetet mondunk Neked testvéreinkért, akikkel megosztjuk Igédet, és felfedezzük túlradó szereteted. Imádkozunk a Szentlélek világosságáért. A Te szavad vezessen minket a teljes egységért való küzdelemünkben.

Kérdések:

1. Melyek számunkra a legfontosabb részei a Szentírásnak?
2. Mi lelkesít minket az evangélium iránti szenvedélyre és a Krisztus melletti tanúságtételre?
3. Melyik szentírási szakasz volt döntő számunkra abban, hogy jobban megértsük más keresztyének tanúságtételeit?
4. Gyülekezeteink hogyan használhatnák a Szentírást hatékonyabban mindennapi életük és imádságaik során?

7. nap: Tanúságtétel a remény és a bizalom útján

Textus: „Miért rémültetek meg, és miért támad kétség a szívetekben?” (Lk 24,38)

Jób 19,23-27	„...testemben látom meg az Istent”
Zsolt 63	„Utánad szomjazik lelkem,”
ApCsel 3,1-10	„...amim van, azt adom neked:”
Lk 24,36-40	„Azok megrettentek, és félelmükben azt hiték valami szellemet látnak.”

A keresztyének életük és hitük során a kételkedés érzését is megtapasztalhatják. Ha a keresztyének nem ismerik fel a feltámadott Krisztus jelenlétét, előfordulhat, hogy az együttlét inkább megerősíti kételkedéseiket mintsem, hogy eloszlatná azokat.

A keresztyének számára kihívás, hogy hitüket akkor is megőrizték, amikor nem látják vagy nem érzik Istent, mert Isten akkor is velük marad. A hit, a remény és a bizalom teszi lehetővé, hogy tanúságot tegyenek arról, hogy hitük meghaladja saját lehetőségeiket.

Jób magatartása példa lehet számunkra, mert megpróbáltatásokat és csapásokat szenvedett el, sőt még vitába is szállt Istennel. Mindazonáltal, bizakodva és reménykedve hitte, hogy Isten az ő oldalán marad. Ugyanezt a bizalmat és meggyőződést találjuk Péter és János tetteiben is, amikor a szánta emberrel találkozunk, amint azt az Apostolok Cselekedeteiben olvashatjuk. A Jézus nevébe vetett hitük segíti őket, hogy meggyőző tanúbizonyságot tegyenek minden jelenlévő előtt.

A mai zsoltár egy olyan imádság, amely tükrözi Isten állandó szeretete iránti mély vágyakozásunkat. Az Ökumenikus Imahét találkozásai lehetőséget nyújtanak közösségeink számára, hogy növekedjenek közös hitükben, reményiségükben és szeretetükben. Tanúságot teszünk Isten minden ember iránti állhatatos szeretetéről és hűségéről az egy Egyház iránt, amelybe elhívattunk. Minél többször teszünk közösen tanúbizonyságot, annál erősebb lesz saját üzenetünk.

Imádság:

Reménység Istene! Oszd meg velünk tervedet az egyetlen Egyházzal, és győzd le kételyeinket. Erősítsd meg jelenlétedbe vetett hitünket, hogy mindazok, akik megvallják a Benned való hitet, közös lélekkel és igazságban imádkozhassanak. Különös-képpen is imádkozunk mindazokért, akik most is kételkednek, vagy azokért, akiknek életére a veszély és a félelem árnyéka vetül. Légy velük és add meg nekik vigasztaló jelenlétedet.

Kérdések:

1. Hogyan győzhetjük le félelmeinket és kételyeinket?
2. Magatartásunk mennyiben okoz félelmet vagy szorongást másokban?
3. Előfordult, hogy félelmeinkkel és kételyeinkkel szembenézve tudunk tanúskodni Jézusba vetett hitünkről, felülemelkedve ezeken a nehézségeken?
4. Vajon hány keresztyén közösség bátorítja egymást a hitben és reménységben?

8. nap: Tanúságtétel vendégszeretettel

Textus: „Van-e itt valami ennivalótok?” (Lk 24,41)

1Móz/Ter 18,1-8	„Én meg hozok egy falat kenyeret, hogy felüdjöttek,”
Zsolt 146	„Igazságot szolgáltat az elnyomottaknak, kenyeret ad az éhezőknek,”
Róm 14,17-19	„Azokra a dolgokra törekedjünk tehát, amelyek a békességet és egymás építését szolgálják.”
Lk 24,41-48	„Akkor megnyitotta az értelmüket, hogy értsek az Írásokat,”

Az elektronikus kommunikáció révén egy kicsiny és túlterhelt bolygón élő szomszédok lettünk. Csakúgy mint Lukács

idejében, sokféle nép és közösség kényszerül arra, hogy elhagyja otthonát, ismeretlen vidékre bolyongjon. A világ nagy vallásainak hívei új hiteket és kultúrákat hoztak közösségeinkbe.

Az Ökumenikus Imahét során az egység felé vezető közös utunkon megéljük valamennyi egyház vendégszeretetét és barátságát. Krisztus arra is felszólít, hogy ne csak felajánljuk de fogadjuk is el a felebarát vendégszeretetét, aki a szomszédunk lett. Ha képtelenek vagyunk meglátni Krisztust a másik emberben, akkor Krisztust sem leszünk képesek felismerni.

A Mózes első/Teremtés könyvéből választott történet bemutatja, hogy hogyan ismeri fel és fogadja be Ábrahám az Istent azáltal, hogy vendégszeretettel megnyitja otthonának ajtaját az idegenek előtt.

A minden teremtmények Istene ott áll a bebörtönzött, a vak és az idegen mellett is. A mai Zsoltár hálaadás Isten örökkévaló hűségéért és mindazért, amit értünk tett. A Rómaiakhoz írt levélből választott igeszakasz arra emlékeztet, hogy Isten országa eljön az igazságosság, a békesség valamint a Szentlélekben való örvendezés által.

A feltámadott Krisztus összegyűjti tanítványait, együtt étkezik velük, akik aztán újra felismerik őt. Emlékezteti őket, hogy mit is mondott az Írás Róla, és elmagyarázza nekik, hogy korábban mit nem értettek meg. Ezáltal megszabadítja őket kételkedéseiktől, és elküldi őket, hogy tanúságtevői legyenek mindezeknek. Találkozásaik által képessé teszi őket arra, hogy befogadják békességét – ami a feltámadott Úr új világának az ajándéka – és egyúttal jelenti az igazságosságot és a törődést az elnyomottak és az éhezők számára. A történelem során a mai keresztyének sokszor úgy találkoztak a feltámadott Úrral, hogy hitben másokat szolgáltak, vagy ők kaptak gondoskodást. Így mi is megtapasztalhatjuk Krisztus jelenlétét, amikor életünket és talentumainkat másokkal megosztjuk.

Imádság:

Szeretet Istene! e megmutattad nekünk vendégszeretetted Krisztusban. Elismerjük, hogy ha a Tőled kapott ajándékainkat megosztjuk másokkal, találkozhatunk Veled. Add áldásodat, hogy eggyé váljunk utunkon, és egymásban felismerjünk Téged. Legyünk mi is tanúi a Te vendégszeretetednek és igazságosságodnak, amint a Te nevedben üdvözöljük az idegent.

Kérdések:

1. Mennyire vagyunk vendégszeretők?
2. Környezetében az idegenek és szegények hogyan találhatnak vendégszeretetre?
3. Hogyan fejezzük ki hálánkat ha mi élvezzük mások vendégszeretetét?
4. Felismerjük-e a keresztsben Isten teljes szeretetét és önzetlenségét?

ISTENTISZTELETI FORRÁSANYAGOK SKÓCIÁBÓL

Feltámadott Krisztus

Úgy amint együtt utaztál két társaddal, az emmauszi úton
Utazz velünk a mi hit felé tartó utunkon.
Amint utunk során emberekkel találkozunk
adj nekünk könyörületet, hogy mások történeteit meg tudjuk
hallgatni,
türelmet, hogy el tudjuk magyarázni, azt ami számunkra
egyértelműnek tűnik,
és bátorságot, hogy sebezhetővé tegyük önmagunkat,
azért, hogy rajtunk keresztül mások is megtapasztalhassanak
Téged
mi pedig felfedezhessünk Téged rajtuk keresztül.
Ámen.
(Lindsey Sanderson)

Az bizonyágtétel imádsága és meditációja

Az alábbiak jelképekkel és jelenetekkel segítik az istentiszteleti összejövetelek megértését. Ezek egészében vagy részleteiben alkalmazhatóak az istentiszteletek során.

Jelképek: Nagy kő, mesekönyv képekkel/fotókkal, földgömb, a Apostoli Hitvallás vagy más hitvallási irat, kereszt vagy feszület, Biblia, egy kártyalapra felírt nagy kérdőjel és egy kenyér.

Az imádság megfelelő szakaszainál az oda illő szimbólumokat egy mindenki által jól látható helyre helyezzük – ez lehet az összegyűltelek előtt felállított oltár vagy asztal. A szimbólumokat ki is lehet vetíteni.

1. Jelenet: Egy nagy kő kerül az asztra. Ezalatt szól a zene.

- 1. Hang 'Miért keresitek a holtak között az élőt?'*
- 2. Hang Én tudom mit jelent elveszíteni valakit.*

Már nekem is volt részem a gyászban és a reménytelenségben. Éreztem már a súlyát annak a kőnek, amely összetör minden reményt és elzár engem Istentől, embertől.

1. Hang De mi vagyunk azok, és nem Isten, akik a köveket mozgatják.

Lassanként visszatér a fény.

Krisztus felfedi magát egy barát szeretetében,
egy szomszéd vendégszeretetében,
egy idegen kedvességében.

2. Hang Szükséges a halál mielőtt megtörténik a feltámadás. Én már láttam ilyen:

(felsorolások vagy személyes bizonyágtételek hangzanak el)
Mindketten Tanúi vagyunk ezeknek a dolgoknak.

Mindnyájan Imádkozunk mindazokért, akiknek a reménytelenség köve tart fogságban.

Köszönetet mondunk mindazokért, akik már életükben megtapasztalták a feltámadás csodáját.

Magasztaljuk Istent a feltámadott Krisztus dicsőségéért, aki az örök élet biztos és kétségtelen reményét nyújtja nekünk.

2. Jelenet: Egy nagy mesekönyv vagy fényképek kerülnek az asztra. Ezalatt zene szól.

1. Hang 'Miről beszélgettek egymással útközben?'

2. Hang Kedvelem a valós párbeszédet. Már kinőttem a pletykálgodásból.

Én már csak igaz dolgokat mondok.

Meghallgatok másokat, még akkor is ha az fájdalmas.

Részese tudok lenni a szomszédom történetének.

1. Hang Köszönjük Istennek a kommunikáció ajándékát – a személyes beszélgetést, a telefont, a rádiót, a televíziót és a világhálót.

Köszönünk Istennek mindent, ami összekapcsol minket és lehetővé teszi, hogy egymással kapcsolatot teremtsünk.

Köszönjük Istennek Szent Lelkét.

2. *Hang* Mi vagyunk saját történeteink.

Hallottam olyan történeteket, amelyek életet változtattak meg

(felsorolások vagy személyes bizonyágtételek hangzanak el)

Mindketten Tanúi vagyunk ezeknek a dolgoknak.

Mindannyian Imádkozunk mindazokért, akik jelentéktelen dolgokról beszélnek.

Köszönetet mondunk mindazokért, akik megosztották másokkal a gyógyítással, megbocsátással és megbékéléssel kapcsolatos tapasztalatokat.

Magasztaljuk Istent, az Ő szeretetének átformáló erejéért és imádkozunk azért, hogy egy napon Krisztus és saját történetünk eggyé válhasson.

3. *Jelenet: Egy nagy földgömb kerül az asztalra. Ezalatt zene szól.*

1. *Hang* 'Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod mi történt ott ezekben a napokban?'

2. *Hang* Tudomásom van azokról a természeti katasztrófákról, amelyek a világ másik végén történnek. Ennek ellenére nem veszem észre, ha felebarátom valaminek az elvesztése miatt szenved és nem tudom, hogy mit ünnepelnek a közvetlen szomszédságomban.

1. *Hang* Időnként arra vagyunk hivatottak, hogy csendben maradjunk. Ha szemünket nyitva tartjuk és figyelmesen hallgatunk, megtaláljuk Krisztust másokban.

Ha pedig magunkba nézünk, megtaláljuk Krisztust saját magunkban.

És ha nyitottak vagyunk a kihívások iránt és készek a sebezhetőség, akkor a Szentlélek megmutatja, hogy Isten hová akar állítani.

2. *Hang* Isten minden helyzetben jelen van. Istennek senki sem idegen.

Láttam Istent munkálkodni nagyban és kicsiben

(felsorolások vagy személyes bizonyágtételek hangzanak el)

Mindketten Tanúi vagyunk ezeknek a dolgoknak.

Mindannyian Imádkozunk mindazokért, akik szenvedések között élnek.

Köszönetet mondunk a nemzetközi segélyszervezetekért, a sürgősségi szolgálatokért és azokért, akik magánszemélyként személyes áldozatot hoznak azért, hogy felebarátainkon segítsenek. Magasztaljuk Istent, az imádság ajándékáért és erejéért – mert egyvalami mindig van, amit tehetünk – imádkozhatunk.

4. *Jelenet: Az Apostoli Hitvallás vagy a hit más kinyilatkoztatása (zászló vagy bármilyen más vizuális eszköz) kerül az asztalra. Ezalatt zene szól.*

1. *Hang* 'Mi történt?'

2. *Hang* A hitem drága nekem.

A legnagyobb megpróbáltatások közepette is ragaszkodtam hozzá.

Nélküle nem tudom elképzelni az életemet.

Ezt a hitet akarom a gyermekeim számára is.

1. *Hang* Nem háríthatjuk a felelősséget másokra. Arra vagyunk hivatottak, hogy hitünkről tanúbizonyágot tegyünk. A történelem során férfiak és nők terjesztették Isten Igéjét és a sötét helyek világossá lettek.

2. *Hang* Ezen a helyen emlékezünk mindazokra, akik hitünket erősítették. (felsorolások vagy személyes bizonyágtételek hangzanak el)

Mindketten Tanúi vagyunk ezeknek a dolgoknak.

Mindannyian Imádkozunk mindazokért, akik védelmezik a Krisztus-hitet, még akkor is amikor gúnyolódással, üldözéssel vagy halállal kell szembenézniük. Köszönetet mondunk mindazokért, akik hatással voltak ránk. És a csendben köszönetet mondunk hitünkhöz kapcsolódó dolgokért, amelyek sokat jelentenek nekünk. (csend)

Magasztaljuk Istent örökkévaló hűségéért. (Ámen)

*5. Jelenet: Egy nagy kereszt vagy feszület kerül az asztalra.
Ezalatt zene szól.*

1. *Hang* Hát nem ezt kellett-e elszenvednie a Krisztusnak, és így megdicsőülnie? ‘

2. *Hang* Láttam az emberek egymás iránti embertelenségét – férfiakban, nőkben és gyermekkort éppen csak elhagyókban. Végignéztem egy szerettem szenvedését és képtelen voltam segíteni keresztjének hordozásában. Néha sírok, miért Istenem, miért?

1. *Hang* Sokféle szenvedés létezik. A háború, a terrorizmus az emberi kegyetlenség arra emlékeztetnek, hogy megvan a hatalmunk ahhoz, hogy bármely kimondott szót valósággá változtassunk: Győződjünk meg arról is, hogy így van ez a szeretet szavunkkal is. A betegek és a gyászolók szenvedéseit megállítani nem tudjuk, de átélhetjük fájdalmukat és szeretetteljes részvétünk által enyhíthetjük azt.

2. *Hang* Krisztus vérrel megpecsételt Keresztjén terem a hűség, a megbocsátás és a szeretet. Én ismerem ezen termés gyümölcseit. (felsorolások vagy személyes bizonyosságtételek hangzanak el)

Mindketten Tanúi vagyunk ezeknek a dolgoknak.

Mindannyian Imádkozunk mindazokért, akik mások miatt szenvednek. És imádkozunk azokért is, akik ezt a szenvedést okozzák. Köszönetet mondunk mindazokért, akik szeretetüket tettekben fejezik ki és elmennek oda is ahová még az angyalok is félnek belépni. Imádkozunk mindazokért akik betegek, és azokért akik törődnek velük, és azokért akik a halál felé tartanak. Magasztaljuk Istent azon ígéretéért, amely szeretint sem az életben sem pedig a halálban nincs ami elválaszthat bennünket Isten szeretetétől. (Ámen)

6. Jelenet: Egy Biblia kerül az asztalra. Ezalatt zene szól.

1. *Hang* ‘Nem hevült-e a szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton, amikor feltárta előttünk az Írásokat?’

2. *Hang* Én nem olvasom elég gyakran a Bibliámat. De vannak mégis olyan féltve őrzött szakaszok és mondások, amelyek mélyen rögződtek bennem. És ha nem várt pillanatokban, egyedül vagy mások társaságában, valami történik velem, akkor megértem ezeket a szavakat, úgy mint ahogy még soha. Vajon ez az amit látomásnak nevezünk?

1. *Hang* Isten számtalan módon mutatja meg akaratát. Nem kell azért küzdenünk a látomásért – a Szentlélek felnyitja majd szemünket és értelmünket, amikor annak eljön az ideje. És azok, akiket Isten profétává emel, a tegnapi fényében értelmet adnak a mának, és a jövőbe mutatnak.

2. *Hang* A látomás középpontjában a szeretet áll. Éreztem, amint a szívem megtelik szenvedéllyel. (felsorolások vagy személyes bizonyosságtételek hangzanak el)

Mindketten Tanúi vagyunk ezeknek a dolgoknak.

Mindannyian Imádkozunk mindazokért, akiknek szíve rideg. És azokért, akik úgy gondolják már mindent láttak. Köszönetet mondunk a múltbéli és jövőbeni profétákért, akik megosztják velünk mindazt, amit Isten feltárt előttük. Köszönetet mondunk mindazokért, akiknek Krisztus iránti szenvedélye igazságosságot és szabadságot hozott az elnyomottaknak. Magasztaljuk Istent azokért az egyszerű emberekért is, akik élő jelenései az Ő Igéjének. (Ámen)

*7. Jelenet: Egy lapra felírt nagy kérdőjel kerül az asztalra.
Ezalatt zene szól.*

1. *Hang* ‘Miért rémültetek meg, és miért támad kétség a szívetekben?’

2. *Hang* Irigylem azokat, akik sohasem kételkednek. Szeretnem, ha én is mindig olyan biztos lehetnék a dolgomban. De történnek velem is és másokkal is olyan dolgok, amelyek megkérdőjelezik a Te erődöt ó Istenem. És minden temetés, amelyen részt veszek arra sarkall, hogy még egyszer végigjárjam az Emmaus-i utat.

1. Hang Minden bátorságot és bizalmat követel, még ha kételkedünk is. Készen kell állnunk az utazásra. A közöny, az önelégültség és az önzés a hittel állnak szemben és nem a hitelenséggel. Kövesd Krisztus útját. Imádkozz Istenhez, dicsőítsd Őt és szeresd felebarátodat úgy amint magadat. Mert a kételkedő kérdéseinkre a választ a szeretet tettei adják meg.

2. Hang Csak a hit által elevenedhetnek meg a kérdéseket. A hit hihetetlen áttöréseit tapasztalhattam már meg. (felsorolások vagy személyes bizonyágtételek hangzanak el)

Mindketten Tanúi vagyunk ezeknek a dolgoknak.

Mindannyian Imádkozunk mindazokért, akik szüntelen félelemben élnek. És imádkozunk azokért, akiket megnyomorított saját bizonytalanságuk. Köszönetet mondunk mindazokért, akiknek a hitben való ereje megtart és bátorít másokat a csapások közepette is. Magasztaljuk Istent Jézusba vetett hitünkért, mert amikor gonosz szellemektől rettenünk meg, akkor is felfedezhetjük, hogy Jézus él. (Ámen)

8. Jelenet: Egy nagy vekni kenyér kerül az asztalra. Ezalatt zene szól.

1. Hang ‘Van-e itt valami ennivalótok?’

2. Hang Éhes voltam, ennem adtatok. Nem élhetek csak kenyéren. De nem élhetek nélküle sem.

1. Hang Isten Igéjének sáfárai vagyunk. Egy közös kenyéren osztozunk. Mindannyiunknak jut elegendő. Csak vendégszeretetre van szükségünk. Mert minden megszületett emberéletnek van helye az asztal körül.

2. Hang A vendégszeretet helyet teremt ott, ahol arra van szükség, hogy mindenki enni kapjon. Találkoztam már a vendégszeretethez olyan megnyilvánulásaival, amelyek már életet is változtattak. (felsorolások vagy személyes bizonyágtételek hangzanak el)

Mindketten Tanúi vagyunk ezeknek a dolgoknak.

Mindannyian Imádkozunk mindazokért, akik nem részesül-

nek vendégszeretethez. Köszönetet mondunk mindazokért, akiknek idejüket, tehetségüket, erőforrásaikat, és saját magukat adják oda azért, hogy megerősítsék a Krisztust másokban. Magasztaljuk Istent Krisztus dicsőségért a kereszten, aki mindenkit meghívott Jézushoz, hogy együtt lehessenek részesei az Ő lakomájának. (Ámen)

Áldás

Legyen a mindenható Isten köztetek.

Támogasson titeket jövet és menet.

Legyen Mária Fia szívetekhez közel.

A Szentlélek ereje töltsön el.

Ámen.

(Carol Ford)

ÖKUMENIKUS HELYZET SKÓCIÁBAN 1910-2010

1910-ben Edinburgh volt a bölcsője az újkori ökumenikus mozgalomnak, de vajon miért is éppen Edinburgh? Skóciában, intellektuálisan és kulturálisan is nagy hagyománya van a nemzetköziségnek, ami egészen a kelta misszióig nyúlik vissza. Ezt a nemzetközi látásmódot támogatták a skót teológusok és egyházi vezetők is. Ehhez párosult még a 19. századi skót protestantizmus erős missziói lelkülete, amely az evangelizáció mellett a Brit Birodalom gazdasági terjeszkedésének átalakításával is törődött. A misszió iránti elkötelezettség vezette az egyházakat arra, hogy maguk támogassák a Világmissziói Konferenciát, mintsem a missziói társaságokra hagyják azt. Végül pedig Skócia gyors változásokat élt át az egyházban és a társadalomban is, ami ösztönözte szélesebb látókörük kialakulását.

2000-ben John Pobee (Ghana) ellátogatott Skóciába és arra ösztönözte a keresztény vezetőket, hogy tartsák meg 1910-es Edinburgh-i Világmissziói Konferencia százéves évfordulóját. Az elkövetkező években a misszió elkötelezettjeinek egyre táguló köre ismerte fel, hogy 2010 nagy lehetőségeket rejt, és hogy együttműködő cselekvésre van szükség.

2005-ben egy nemzetközi találkozót tartottak Edinburgh-ben, amelyen a 21. századi misszióval kapcsolatos központi kérdések merültek fel: a misszió megalapozása, a misszió más vallások összefüggésében, a misszió és annak kapcsolata a poszt-modern világgal és a hatalommal, a missziói elköteleződés formái, a teológiai oktatás, a kortárs keresztény közösségek, misszió és egység és a misszió spiritualitása.

Felismerték, hogy a százéves évforduló méltó megünnepléséhez kell egy „gyűjtőszikra”, és ezt fogják fellobbantani Edinburgh-ben 2010 június 2 és 6 között. Az edinburgh-i munka koordinálása honlapon keresztül történik: www.edinburgh2010.org

A közbeeső évek

Az 1940-es évektől napjainkig 3 sajátos fonal húzódott végig Skócia ökumenikus palettáján.

Teológia kutatás

Az úgynevezett Püspöki jelentéstől kezdve (anglikán-presbiteriánus riport 1956-ban), a majd 30 évig tartó, 6 skót egyház részvételével folyó Multilaterális Megbeszéléseken keresztül (1967-1994), egészen a Skót Egyházak a Keresztény Egységért kezdeményezéséig (SCIFU 1996-2003), az egyházak nagyon sok tantétellel foglalkoztak. Ez a felekezetek közötti jobb megértést eredményezte, és annak felfedezését, hogy az egyházak között sok teológiai megegyezés van.

Az a tény, hogy a teológiai munka nem hozta létre az egység mindenki által elfogadható változatát - nem az egyházak közötti bármilyen kibékíthetetlen ellentétet alapul, hanem felismerték, hogy az egység több, mint valami nagyszabású terv létrehozása. Ez annak elfogadásában rejlik, hogy az egység lehetséges a különbözőségeken is.

Gyakorlati együttműködés

Az 1950-es évek során két országos testület jött létre, amelyek nagy lendülettel és jövőképpel láttak munkához.

Az 1960-as évek elejére ez a törekvés a Skót Egyházak Házának megnyitásával öltött testet Dunblane-ben. Ez egy olyan konferencia és lelki gyakorlatos központ, amelyet az egyházak közösen tartanak fenn. Itt tanultak meg együtt növekedni annak érdekében, hogy Skóciát jobban szolgálják.

1962-re létrejött a Skót Egyházak Tanácsa, amelynek a legtöbb nem-katolikus egyház, valamint számos kapcsolódó ökumenikus csoport és szervezet volt a tagja.

Ennek létrejötté sok, országos tevékenységhez vezetett - pl. böjti kurzusok, ifjúsági munka, missziós feladatok a közösségekben, amelyek nemsokára gombamód szaporodtak a helyi

egyházak tanácsaival együtt egész Skóciában. Együttműködtek az istentiszteleti életben és közös programokat szerveztek.

1986-ban az Egyesült Királyság szerte megrendezett nagyböjti lelkigyakorlat és tanulmányi munka volt az előmozdítója az “egység új eszközeinek”, amelyhez először csatlakozott a Római Katolikus Egyház is. Így jött létre az ACTS szervezet 1990-ben (Action for Churches Together in Scotland).

A prófétai hang

Ezzel a harmadik úttal a legnehezebb élnie az egyházaknak. Enélkül azonban az ökumené elvesztené saját lényegét. Amint az Egyházak közelebb kerültek egymáshoz, az ökumené létrehozta saját prófétai tevékenységét. A *Skót Keresztény Segélyszervezet* tükrözte munkájában a világ éhezőivel való együttérzést, de megszólaltatta a tiltakozás szavait is a világ igazságtalanságaival szemben. Az Iona Közösség, amely mindig is ökumenikus elkötelezettségű volt, nyíltan kérdőre vonta az Egyházakat és a világot a szétszakadozottság és igazságtalanságok miatt. Jelentős prófétai pillanatnak tekinthetjük például, amikor 1982-ben II. János Pál pápa ezt mondta skóciai látogatásakor: „Haladjunk tovább együtt az úton, mint zarándokok, kéz a kézben!”

Az elmúlt évek ökumenéje a vallások közötti kapcsolatokká szélesedett, és az eddiginél sokkal szekulárisabb, multikulturális társadalomban való keresztény tanúságtétellel bővült. A skót ökumené története azt bizonyította, hogy ahhoz, hogy hatékonyan tudjunk szembesülni a kihívásokkal, ahhoz az említett szálakat (teológiai kutatás, gyakorlati együttműködés, prófétai hang) – egyben kell tartanunk. Nem lehet választani közöttük. Mert csak ha kölcsönhatásban vannak egymással, akkor jön létre az a teológia, az az együttműködés, az a prófétai hang, amit az ökumenikus elkötelezettség megkövetel.

A skót mintájú gypajúzövet Skócia egyik kincse. Eredetileg minden mintát egy bizonyos “klánnal” vagy családdal

azonosítottak, de a skót mintás szövet ma is élő hagyomány. Sokféle céllal, és különféle szervezetek számára tervezik őket. A skót mintás szövetnek van egy alapszíne, amire a vízszintes és függőleges vonalakat fektetik. A “háttér” az, amiről eddig beszéltünk, ezután pedig következnek a “függőleges és vízszintes vonalak”. Ezek mutatják meg azt, hogy az egyházak hogyan dolgoznak maguk között és a szélesebb társadalomban.

Vízszintes vonalak – az egyházak közösen keresik az egységet

A Skót Református Egyház és a Római Katolikus Egyház Közös Teológiai Bizottsága

Ez a kétoldalú párbeszéd az áldások gazdag forrásának bizonyult. A legutóbbi dokumentum címe: “A keresztység: Katolikus és Református”, amely összefoglalja, hogyan értik egyre jobban a közös keresztiséget, valamint további gondolkodásra is hív, hogy mit jelent ez az egyház mai missziója számára. Ez a Közös Bizottság az ökumenikus teológiai párbeszéd pozitív példája, amely megmutatja, hogy egyének és intézmények is hajlandók komolyan egymásra figyelni. A Közös Bizottság jelenleg a gyógyító történelmi emlékezéssel és a megszentelődés dogmájával foglalkozik.

Anglikán, Metodista, Brit Egyesült Református Egyházak

A két nagy skót egyház Egységkezdemenyezése után három kisebb felekezet arra a közös elhatározásra jutott, hogy együtt fedezik fel a munka, a szolgálat és tanúságtétel különböző módjait.

Így születtek meg a párbeszéddek. A skóciai Anglikán Egyház, a Metodista Egyház, és a Brit Egyesült Református Egyház képviselői évente kétszer találkoznak, hogy olyan területeket találjanak, ahol nemzeti és helyi szinten is együtt tudunk munkálkodni. Olyan területekre gondolnak, ahol nem

szükséges külön-külön végezni a munkát. Örömmel vesszük észre, hogy a felelős emberek egyre inkább elismerik, hogyan növekedhet az együttműködés, például az oktatás, és képzés területén. Együttműködésük, élő kapcsolatuk nagy ökumenikus lehetőségeket rejt magában.

Az etnikai-kisebbségi keresztényekkel való kapcsolat fejlesztése

2007-ben a skót egyházak megemlékeztek a rabszolga-kereskedelem eltörlésének 200 éves évfordulójáról. Ez az esemény segítette közelebbi kapcsolatot kialakítani a hagyományos egyházak és a etnikai-kisebbségben élő keresztények növekvő csoportja között.

A Skót Egyházak a Faji Igazságosságért Csoportnak most már az Afrikai Egyházakból és az Ázsiai Keresztény testvérek közül is vannak képviselői. A kisebbségi keresztény testvérek testületbe tömörülnek, hogy erősítsék az egymással, a történelmi egyházakkal, és az Ökumenikus Tanáccsal való kapcsolatot.

Függőleges vonalak – hogyan vesznek részt az egyházak a skót társadalomban

Az egyházak és a parlament

A Skót Egyházak Parlamenti Irodája az egyházak társadalmi és politikai elkötelezettségéből nőtt ki abban a folyamatban, amely életre hívta a Skót Parlamentet. Miután rájöttek arra, hogy közösen tudnak fellépni ezen a területen, az egyházak felállították a Parlamenti Irodát (SCPO). Feladata, hogy elősegítse a Parlamenttel és a Kormánnyal való lehető leghatékonyabb együttműködést – pártpolitikától mentesen – biztosítsa a párbeszédet, és tegye az egyházak hangját hallhatóvá.

Világos, hogy az Egyházak akkor a leghatékonyabbak, ha EGY hangon tudnak megszólalni Skócia közös javát munkáló

meglátásukkal. Azonban azt is őszintén és nyíltan vállalják, ha a véleményeik különböznek.

Az Egyházak és a Nemzeti Párbeszéd

Tizenkét Skót Egyház vezetői és képviselői fogadták el a skót kormány meghívását a “nemzeti párbeszéd”-en való részvételre, amely az ország jövőjét volt hivatott megvitatni. A csoport a következő nyilatkozatot tette: „Felismertük, hogy az Egyház ugyanúgy úton van, mint nemzetünk. Mindannyian azért küzdünk, hogy eljussunk oda, ahol lennünk kell. Az egyházban – csakúgy, mint nemzetünkben és közösségeinkben – arra törekszünk, hogy a következő keresztény értékek jellemezzék közös életünket Skóciában.

- Olyan nemzetet szeretnénk, amelyet az Isten és minden ember iránti szeretet elvei formálnak.
 - Olyan nemzetet szeretnénk, amely minden ember számára biztosítja a méltóságot, és az igazságosságot.
 - Olyan nemzetet szeretnénk, amely támogatja a hűséget a személyes és közösségi kapcsolatokban.
 - Olyan nemzetet szeretnénk, amely gondoskodásban fejezi ki együttérzését a gyengékkel és a társadalom peremére szorultakkal.
 - Olyan társadalmat szeretnénk, amelyben mindenkit meghallgatnak.
 - Legyünk olyan nép, akik kevésbé törődnek saját jólétükkel, mint másokéval.
 - Legyünk olyan nemzet, amelyben mindenki teljes életet élhet.
 - Legyünk olyan nemzet, amely bátran fogadja mindazok egyedi hozzájárulását, akik a megújuló Skócia létrejöttén fáradoznak.
 - Legyünk olyan állam, amely atyáskodás nélkül segíti elő minden polgára jólétét.
- Számunkra ezek az értékek Jézusban gyökereznek, és sok-

szor egészen különösen alakították Skócia történelmét az évek során. Azt tapasztaltuk, hogy ahol ezek szerint élnek, és ezeket gyakorolják, ott a másvallásúak, vagy nem hívők között is visszhangra találnak keresztény értékeink.

“Utcalelkészek”

Az “Utcalelkészek” olyan missziói kezdeményezés, amely Skócia szerte terjed. A helyi gyülekezetek jól képzett, önkéntes utcalelkész csapata áll rendelkezésre a városközpontban késő éjjelig, hogy tanácsot, gyakorlati támogatást ajánljanak fel a körülöttük lévő embereknek.

„Találkozunk, beszélgetünk, foglalkozunk az emberekkel. Meghallgatjuk őket, támogatjuk őket, és gyakorlati segítséget is adunk. Ez jelentheti egy magányos lány elkísérését a taxihoz, bátorítását annak, aki fenyegetve érzi magát, vagy azok meghallgatását, akiknek szükségük van arra, hogy tudják: valaki törődik velük – mondja James Duce, az Aberdeen-i Belvárosi Gyülekezetből. Aberdeen volt az első skót város, amelyben ez a szolgálati ág elindult.”

A KRISZTUS-HÍVŐK EGYSÉGÉÉRT MEGTARTOTT IMAHETEK TÉMÁI 1968-2010

1968 volt az az esztendő, amikor először készített közös hivatalos dokumentumot az EVT Hit és Egyházszervezet Bizottsága, valamint a Keresztény Egység Előmozdításának Pápai Tanácsa.

- 1968** Dicsőségének magasztalása – Ef 1,14
- 1969** Szabadságra vagyunk elhíva – Gal 5,13
- 1970** Isten munkatársai vagyunk – 1Kor 3,9
- 1971** A Szentlélek közössége – 2Kor 13,13
- 1972** Új parancsolatot adok néktek – Jn 13,34
- 1973** Urunk, taníts minket imádkozni – Lk 11,1
- 1974** Minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr – Fil 2,1–13
- 1975** Isten szándéka: Krisztusban egybefoglal mindeneket – Ef 1,3-10
- 1976** Isten gyermekei legyünk, vagy az a hivatásunk, hogy legyünk, amik vagyunk – 1Jn 3,2
- 1977** A reménység nem csal meg többé – Róm 5,1–5
- 1978** Nem vagytok idegenek – Ef 2,13–22
- 1979** Szolgálatok egymásnak Isten dicsőségére – 1Pt 4,7–11
- 1980** Jöjjön el a Te országod! – Mt 6,10
- 1981** Egy Lélek – sok ajándék – egy test – 1Kor 12,3–13
- 1982** Hogy megtalálják hajlékukat nálad, Urunk – Zsolt 84,5
- 1983** Jézus Krisztus a világ élete – 1Jn 1,1–4
- 1984** Az a hivatásunk: legyünk egyek Urunk keresztje által – 1Kor 2,2; Kol 1,20
- 1985** Halálból az életre Krisztussal – Ef 2,4–7
- 1986** Tanúim lesztek ApCsel 1, 6–8
- 1987** Krisztusban egyek – új teremtés – 2Kor 6,17
- 1988** Isten szeretete elűzi a félelmet – 1Jn 4, 18

- 1989** Közösséget építünk, egy test vagyunk a Krisztusban – Róm 12,5–6
- 1990** Hogy mindnyájan egyek legyenek... hogy elhiggye a világ – Jn 17,21
- 1991** Dicsérjétek az Urat minden nemzetek – Zsolt 117; Róm 15,5–13
- 1992** Menjete el, veletek vagyok mindenkor – Mt 28,16–20
- 1993** A krisztusi egységért: teremjétek a Lélek gyümölcsét – Gal 5,22–23
- 1994** Isten népe feladata, hogy egy legyen szívében és gondolataiban – ApCsel 4,23–27
- 1995** Koinónia: közösség Istennel és egymással – Jn 15,1–17
- 1996** Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek – Jel 3,14–22
- 1997** Krisztusért kérünk, béküljete meg és engesztelődjete ki Istennel – 2Kor 5,16–21
- 1998** Gyöngességünkben is segítségül siet a Lélek – Róm 8,26
- 1999** Ő majd velük lakik, ők pedig népévé lesznek – Jel 21,3
- 2000** Áldott legyen az Isten, aki megáldott bennünket Krisztusban Ef 1, 3
- 2001** Én vagyok az út, az igazság és az élet – Jn 14,6
- 2002** Nálad van az élet forrása – Zsolt 36,10
- 2003** Ez a kincsünk cserépedényben van – 2Kor 4,7
- 2004** Az én békességemet adom nektek – Jn 14,27
- 2005** Krisztus az egyház egyetlen fundamentuma – 1Kor 3,1-23
- 2006** Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük. – Mt 18,20
- 2007** ... a süketeket is hallóvá teszi, a némákat is beszélővé. – Mk 7.37
- 2008** ... szüntelenül imádkozzatok! – 1Thessz 5,17

NÉHÁNY JELENTŐS ADAT AZ IMAHETEK TÖRTÉNETÉBŐL

- 1740** körül Skóciában ismeretes egy olyan pünkösdi mozgalom, amely Észak-Amerikából indult és célul tűzte ki az imádkozást minden egyházért, minden egyházzal együtt.
- 1820** James Haldane Stewart tiszteletes kiadja javaslatait „A keresztyének általános egysége és a Szentlélek kiáradása” címmel.
- 1846** Megalakul az Evangéliumi Aliánsz. Ötven felekezetről 921 résztvevő gyűlt össze Londonban. Bevezették a minden év első teljes hetében rendezendő imahetet a Krisztusban hívők egységéért.
- 1867** Az anglikán püspökök első Lambeth Konferenciáját tartják. A konferencia határozatainak bevezetőjében hangsúlyozzák az egységért való imádság fontosságát.
- 1886** Magyarországon először hirdetnek meg Imahetet. A Kálvin Téri Református Gyülekezet Baldácsi termébe hívják a résztvevőket.
- 1894** XIII. Leó pápa szorgalmazza az „egységért imanyolcad” gyakorlását a pünkösdi ünnepkör keretében.
- 1908** Megtartják a Paul Wattson katolikus lelkész által kezdeményezett egységért hirdetett imanyolcadot.
- 1926** A Hit és Egyházszervezet Mozgalom elindítja a „Javaslatok a keresztyén egységért folytatott imanyolcad megtartására” című felhívásának terjesztését.
- 1935** Paul Couturier francia abbé szót emel az egyetemes imahét a Krisztus-hívők egységéért megtartása érdekében. A hívek Krisztus végakarata értelmében imádkozzanak együtt.
- 1958** A lyoni Unité Chrétienne központja és az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága együtt kezdi meg az imahét anyagának közös előkészítését.

- 1964** A II. Vatikáni Zsinat ökumenizmusról szóló dekrétuma hangsúlyozza, hogy az ökumenikus mozgalom lelke az imádság és egyúttal szorgalmazza az imahét rendszeres megtartását.
- 1966** Az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága és a vatikáni Keresztény Egység Előmozdításának Pápai Tanácsa közösen kezdi meg az imahét szövegének előkészítését.
- 1968** A közösen készített imaheti anyag hivatalos használatbavételének első esztendeje.
- 1975** Az imaheti közös anyagot első ízben készíti egy helyi ökumenikus csoport Ausztráliában.
- 1995** II. János Pál pápa *Ut unum sint* kezdetű körlevelében állást foglal az ökumenizmus mellett, amelyet belső szükségserűségnek és visszafordíthatatlan folyamatnak nevez.
- 1997** Grazban a II. Európai Ökumenikus Nagygyűlés helyesli és szorgalmazza az imahét rendszeres megtartását.
- 1998** Ötven éves az Egyházak Világtanácsa, ebből az alkalomból a zimbabwei Hararéban tartották a jubileumi világggyűlést. Februárban magyar állásfoglalás is született a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa ünnepi ülésén, amelyen a Katolikus Egyház képviselői megfigyelőként vettek részt. Közösen hívták fel a hazai egyházakat a krisztushívők egységének munkálására és a közös imahetek megtartására.
- 2004** Megegyezés született, hogy az imahét anyagát közösen publikálják, azonos formában adják ki az EVT és az Egység Titkárság szervei. Az ökumenikus imahek gyümölcsei és eredményei felfedezhetők az elmúlt évek nemzetközi és hazai egyházi életében egyaránt.